

עלידי הדוקטור רויזמן והדוקטור צעירי, שהם הרופאים העירוניים, כדי לתפוס ולחלל אותנו. כל זאת בגלל שיש חוקי עזר עירוני, שאוסר על אדם להחזיק יותר מכלב אחד ותחול אחד בביתו. המאמצת שלי סיפרה, כי עורך-הדין של העירייה, לפיד, הכחיש בכלל שקיים חוקי עזר האוסר על האזרחים להחזיק ביותר מכלב אחד ותחול אחד, ואמר לה שהדברים האלה נתונים לשיקולם הביולעדי של רופאי העירייה. לדברי לפיד חוקי-העזר מ-1937 קובע ש, "אוייבי הציבור" הם כל-בים פראיים, המסכנים את ביטחון התור-שבים, או כאלה שבניחותיהם מעוררות שאון רב, העלול להסריד את השכנים. לדברי המאמצת זהו חוק מגוחך, כמו לומר לבנאדם שאסור לו להחזיק יותר מילד אחד, או שניים, כי היתר נראים למישהו מיותרים, היא אמרה גם, שכל אדם מחזיק ביותר מכלב אחד או תחול

של חוליית ציד ה-כלבים, אליהו אסולין, בשעת ירכוח עם תל-אביבית אשר מחזיקה בידה רצועה של כלב.

בני מישפחת שפיר את הכלבה טיבי בביתם. בתמונה: האם בת-שבע והבת נועה מלטפות את טיבי.

אחד במילא דואג לו, ומה פסול בזה? לדבריה, כל הבאלאגאן שעשתה העירייה בזמן האחרון, בכך שהפיצה שמועה שחצי הארץ נגועה בכלבת, אין לו על מה להת-בסס ושה בכלל לא נכון. היא שוחחה עם כמה רופאים וטרינרים שהיא מכירה, והם, הרופאים, אמרו שאולי פעם בחמש שנים מוציאים כלב מוונח הנגוע בכלבת. זה קורה בכל מקום בעולם, אבל לא בכל מקום זה שמש עלילה להרג סיטיגי וחסרי רחמים כפי שזה קורה בארץ. שלפני כשנה, כאשר העירייה עשתה מיבצע דומה לחיסול כלבים, עורר הדבר תגובות נועזות מצד אזרחים. רבים הבינו שזאת עלילה שפלה, שנועדה לחוק את הדעות הקדומות של האנשים נגד הכלבים ולהביא לחיסולם. העירייה לא יכולה להתעלם לגמרי מדעת-הקהל, לכן היא מפיצה בכל פעם את סיפור הכלבה, כדי להסית נגדנו אנשים. מי שכלב במשך מאות שנים מדעות קדומות, ועילותיהם ורדיפות, חייב הרי לכבד את חיי זולתו, לא?

שידור

מאחרי המסך

בבט חדש ב-מבט

במהלך שבוע ביקרו של נשיא-המדינה, יצחק נבון, במצריים, תפקד מנהלה החדש של מחלקת-החדשות בטלוויזיה, מוכיח סער, בתפקידו החדש, בעוד מנהלה הקודם של המחלקה, חיים בן-הצטרף אל הצוות שליווה את הנשיא במסעו. במהלך שבוע זה גיבש סער את השקפותיו על המחלקה ועל התאמת רצון הכתבים לרצון הממונים, תוך יצירת קונסנסוס חדש. לקידום זכה המגיש עזר בן-עמי, שנבחר לשמש כמגיש-מוביל של השבוע — יומן אירועים, במקומו של יבין. בן-עמי יהפוך מגיש-החדשות הבכיר של הטל-וויזיה. בחירתו באה אחרי בדיקה ולבטים רבים, כאשר המועמדת הנגידת, שנפלה על הסף, היתה כרמית גיא. בחירת בן-עמי, השווה בחוצלארץ, נעשתה בלא לחצים כלשהם מצידו. במתכונת המחודשת של השבוע — יומן אירועים יבוסלו כתבות-התחקיר, שעוררו את זעם השילטון, ואת מקומן ימלאו כתבות-חדשות מורחבות מהשטח, ובראשן, ראיון השבוע, שינחה העורך החדש של התוכנית, יורם רינן.

איון עדין ניסה טוביה סער להשיג בהרכב צוות-העורכים של מבט, בראש הצוות ימשיך לעמוד המנהל המוכשר, יעקוב אחימאיר, שסירב להציג את מועמדותו להנהלת מחלקת-החדשות, והוא בעל-מיקרו עד למחצית 1982 בתפקיד מנהל מבט. אל צוות עורכי-המישנה הצטרפה עורכת השבוע — יומן אירועים לשעבר, יעל חן, עם הכתב המוכשר לענייני הי-שטחים הכבושים, רפיאל חלבי. עורך-מישנה-לשעבר וראש ועד-עובדי-החדשות, יאיר שבתון, יהיה מפקח החדשות.

כניסתם של חן וחלבי למערכת מבט חיזקה את מהדורת-החדשות היומית בכוח מיקצועי מעולה, שיש בכוחו לשפר את איכות המהדורות.

מאבקים ותככים קשים התנהלו בין ראשי הדסקים השונים ובין אלימלך רם, שהתנגד התנגדות חריפה למדי להצטרפותו של הכתב מיכה לימור ככתב-מחליף ליוזם רונן בכנסת. רם, שניהל בעבר מאבק עקשני נגד כניסתו של לימור למישרת הכתב-לענייני-עליה — מאבק שבו ניצח — הפסיד הפעם, ולימור יתחיל כבר השבוע בתקופת-ניסיון ככתב הטל-וויזיה בכנסת.

לעומת זאת ניצח ראש-הדסק לענייני-חוק, משה שדונסקי, שהוצע לו לקבל לתקופת-ניסיון בדסק שלו את הכתב מיכאל קרפיין. שדונסקי סירב להצעה זו, בתוקפנות רועמת, והביא להסרת ההצעה. עוד בטרם הוחלט על מינויה של יעל חן, כעורכת-מישנה של מבט, הבהיר שדונסקי שהוא מוכן לקבל את חן לצוות הדסק-לענייני-חוק.

הרעת התנאים של יבין

לקראת הפסקת עבודתו כמנהל מחלקת-החדשות, וטרם יציאתו למצרים, הטיל חיים יבין תדהמה אצל מנהלי רשות השידור בצורת מיכתב רשמי, שבו הציג סידרה של תביעות עקרוניות מהנהלת הרשות. יבין התבסס במכתבו על כלל נקוט במקומות-עבודה ציבוריים וממשל-תיים, בדבר האיסור, "להרע את תנאי-העבודה".

בין שאר הדברים תבע קבלת חדר עבודה לעצמו, מוכיח אישית, קו-טלפון ישיר, ואותו הריהוט שהיה לו בתקופת היותו מנהל מחלקת-החדשות. יבין גם מינה עורך-דין, שמטפל במשאומתן עם רשות-השידור, למניעת הרעת תנאי-העבודה שלו ברשות, עם עזיבתו את התפקיד כמנהל מחלקת-החדשות.

בדיקה של הנושא העלתה כי בכוננת ועד כתבי-החדשות, לדאוג לכך שיבין ימשיך לקבל עיתונים וקמ"ז, כפי שקיבל בימי היותו מנהל-המחלקה. כאשר נשאל מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, לתגובתו על עניין זה, הגיב: "חיים יבין שלח אכן מיכתב, ובו בקשות אחדות בעניין זכויותיו ותנאיו. יבין הופנה אל המישה-למנכ"ל, תוך הבהרה כי הוא יקבל את כל הזכויות ואת

נסע שימיוני ומחליף תמיהה רבה

כל התנאים המגיעים לו, וכי לא יקופח בשום דבר."

במסדרונות חוטי ירושלים טוענים שהנהלת הרשות אכן עומדת להעניק לחיים יבין את כל תביעותיו. הסברה היא כי החרה, המוכיח, קריהטלפון והריהוט יימסרו לו בקומת-המישרדים החדשה שבבניין כלל, לשם עומדת לעבור בהקדם הפקידות של רשות-השידור.

לפיד - מנהל זמני

נסיעתו של מנהל הטלוויזיה, יצחק שימיוני לחוץ-לארץ, הותירה לפני מנכ"ל הרשות, יוסף לפיד, בעיה. את מי מראשי המחלקות בטלוויזיה למנות בתפקיד ממלא-מקומו של המנהל-הנוסע? לפיד העדיף ליטול לידיו תפקיד זה, לדבריו בשל תקופת-החפיפה בין שני מנהלי מחלקת-החדשות, החלה בתקופת היעדרותו של שימיוני.

חוגים מיקצועיים ברשות-השידור הביעו תמיהה רבה על היעדרותו של מנהל הר טלוויזיה מהתחנה דווקא בתקופת החפיפה שבין מנהלי מחלקת החדשות. שבמהלכה נקבעים מינויים חדשים במחלקה זו, מוזז כווראדם ונעשים שינויים אחרים שייקבעו את אופיה של מחלקת-החדשות לשלוש השנים הקרובות.

המשך הקרב - טלוויזיה-כנסת

לקראת סוף הכינוס הקודם של הכנסת הוזמנו ראשי רשות-השידור ומנהלי מתי

יורם בן-עמי מגיש-מוביל

לקת-החדשות לשיבה סוערת עם חברי ועדת-הכנסת. הישיבה נערכה כתוצאה מדיונים שהיו במליאת-הכנסת (פרשת גוסטאב באדיאן) על הטלוויזיה ואופן סיקורה את ישיבות הכנסת וועדותיה. שבוע שעבר נערכה, כמתוכנן, פגישה חוזרת בין חברי ועדת-הכנסת ובין ראשי הטלוויזיה. מנכ"ל הרשות יוסף לפיד, הביא איתו אל הכנסת את טוביה סער ואת יעקוב אחימאיר. השלושה ערכו קודם לכן ישיבת הכנה, שבמהלכה תירגלו את טענות חברי-הכנסת והכינו תשובות

חולמות לבעיות המעסיקות את הח"כים. במהלך הפגישה עם חברי ועדת-הכנסת הוסרו כל אי-הבהנות שהיו לח"כים בעניין סיקור הכנסת. עיקר הדוברים בעבר נגד עמדותיה של הטלוויזיה, התקפלו מעמדו-תיהם הקודמות, כמאמר אחד ממשלתפי הפגישה.

פסקול

"אבי הפצועים"

כיגוי, הרווח באתרונה במיסדרונות הטלוויזיה, הוענק למנהל מחלקת-החדשות בעבר-הרחוק וראש מועדון-השדרים בהווה, צבי גיל. הכיגוי: "אבי הפצועים". כוונתו היא לכך שכל מי שנמצאו באחרונה נפגעים מן השינויים העוברים על הטל-וויזיה, החלו מצטרפים לפעולות ולמפגשי-מועדון הפצועים. ●● התפקה היוקרתית של הטלוויזיה, לפני הציצול (מקדם) חדר המורים) צולמה השבוע באולפי הר-צליה, בבימוי של הבמאי יעקוב אסל (בעבר במאי ניקו ראש) ●● מחקר שערכו אנשי האוניברסיטה העברית, על התוכנית לפני חצות, בהדרכתו של יצחק רועה, המפצל את זמנו בין האוניברסיטה ובין רשות-השידור, ראה אור בימים אלה ●● לשונות-רכיל בטלוויזיה מלחשים השבוע כי הסרט משיחיות בישראל (ש יוקרן ביום ב' במסגרת התוכנית מורשה) הוא מיקרה, שבו ניצל חבר מליאת רשות-השידור, הפרופ' יוסף בן-שלמה, את הטלוויזיה לקידום השקפותיו ופרשנויותיו ליהדות. בן-שלמה הכין את התחקיר לסרט, והוא גם המנחה את הדיון בו ●● פרישתו הצפויה של סגן-יושב-ראש רשות-השידור, אריאל ויינשטיין, מתפקידו. והאפשרות שאהבה מירון תבוא במקומו. הביאו למערכת-לחצים בין אנשי המיפלגה הלי-ברלית. שתפקיד זה משריין לה ברשות, להציע לתפקיד זה את הפרופסור הנם קלינגלר, מי שהיה בעבר חבר-הכנסת, והממשש כיום כראש האירגון להגנת זכויות-האזרח, אשר מונה באחרונה להיות חבר מליאת רשות-השידור. בחירתו של קלינגלר הופרה למישרת סגן-יושב-ראש הרשות עשויה, לדעת מצדדיו, למתן את תהליך השחיקה העוברת על הרשות באחרונה ●● שמועה עקשנית טוענת, כי האמרגן החליט לציב יעקוב אגמון עומד לערוך בוילך-החברות בתל-אביב. ערב תחת הכותרת כל מסולקי לפיד ●● ריב חריף פץ לפני שבועיים בין עורכת-התוכניות, אסתר סופר, ובין האחראי על הסרטים התייעודיים, יוסי גודארד, בעניין סצינה מינית. זה נגע לפרק בסידרה על התפת-חיות החיות, זיים עלי אדמות, שבו נראה ארוכות תהליך ההדוונות של תולעים. אסתר התנגדה בתוקף להצגת קטע זה ותבעה לקצצו, ואילו גודארד לחם בעקי-שנות נגד הצינוור. גודארד ניצח, והתולעים יכלו ליהנות ממגעם המיני של המרקע ●● בתוכנית על זאב ז'בוטינסקי היה צריך להיכלל גם אורי אבנרי. הדבר נמנע מפני שהפרופסור בנימין אקצין תבע באופן אולטימטיבי למנוע את הופעת אבנרי, שהיה בנעוריו חבר אצל. אקצין ניצח ●● לשם האיוון הקדוש תבע יוסף לפיד כי תוכנית-מוקד על בעיות החינוך, שבו התינו מומחים על בעיות תיאור-רשיות, לא תיערך בלי השתתפות נציג משרד-החינוך. הטלוויזיה פנתה אל הר-מישר, אך זה — אחרי ששמע את הרכב צוות-הדיון, ויתר על השתתפותו, באמרו ש, זה בסדר."